

WEEK-OVERPEINZINGEN

Majesteit

Weet u wat majesteit is?

'k Heb eens gelezen over een ongeloovigen professor. De man was bezig zijn studenten college te geven en aan te toonen, dat er geen God bestaat. Op hetzelfde oogenblik brak er een geweldig onweer los. 't Werd donker in de collegezaal. Om te bewijzen, dat hij heelemaal niet bang was, opende de professor het raam. Hij ging er vlak vóór staan, terwijl buiten de bliksem fel flitste, en sprak: „Ik daag God uit mij te treffen door den bliksem als Hij er is.” En wat deed God? God liet het onweer rustig voorbij drijven en den bliksem uitlichten. En Hij liet den snoevenden professor vóór het venster staan kijken zonder hem te treffen.

Dat is majesteit! De majesteit van een God, die Zich afwendt van den pocher en hem niet eens de eer aandoet, hem met een bliksemstraal te dooden.

Weet u wat ook majesteit is? Dat God de spotters met den Bijbel rustig hun gang laat gaan en intusschen den Bijbel triomfen laat behalen.

Dr Colijn vertelde bij de opening van de Bijbeltentoonstelling in Den Haag, dat de menschen altijd geprobeerd hadden, den Bijbel uit het leven der volken uit te roeien, maar dat het eigenlijk nooit gelukt is. Integendeel, er waren voorbeelden van juist het omgekeerde te noemen. Het huis, waar Voltaire zijn heeten spot tegen den Bijbel had zitten uitbroeden, is tegenwoordig Bijbeldepôt geworden! De wijsgeer Hume had verklaard, dat het Christelijk geloof binnen een kwart eeuw ten onder zou gaan; en in het huis waar deze aartscepticus stierf, werd de eerste vergadering gehouden van het Bijbelgenootschap in Edinburg!

'k Las ergens, dat toen Paine voet aan wal zette in Amerika, hij dwaas genoeg was te voorspellen, dat in vijf jaar tijd geen Bijbel meer in de Vereenigde Staten zou worden gevonden. Maar het is een feit, dat er heden ten dage meer Bijbelgenootschappen zijn in Amerika dan waar ook ter wereld.

Dat is majesteit! De majesteit van een Koning, die heilig licht om 't klein gedoe rondom Zijn Woord en de menschen laat spotten en snoeven omdat Hij toch wel weet, dat Hij overwinnen zal. En waar ligt 't geheim van die overwinning? 'k Geloof dat het heelemaal opgesloten ligt in den tekst

Waar het Woord des Heeren is, daar is heerschappij

Niet: daar komt eens, vroeg of laat, heerschappij. Ook niet: het is mogelijk, dat daar eens een heerschappij zal komen. Maar daar is heerschappij. Heel eenvoudig en heel sécuur: de Bijbel oefent altijd invloed uit. Dat moét! Dat kan niet anders! Evenals de zon altijd verwarmt en er geen oogenblik kan komen, dat zij niet verwarmen zou, en anders zou ophouden de zon te zijn, zoo is het zeker, dat overal waar het Woord des Heeren is, ook heerschappij is. 't Lijkt wel mechanisch, 't is in werkelijkheid zedelijk, maar 't is onveranderlijk zeker: „Waar 't Woord des Heeren is, daar is heerschappij.” 't Gaat met den Bijbel, het geschreven Woord van God, zooals 't ging met den Christus, het vleeschgeworden Woord: elke voetstap dien Hij deed, een Koninklijke voetstap; elk woord dat Hij sprak, een Koninklijk woord; elk gebaar van Zijn hand, een Koninklijk gebaar. Overal waar Hij kwam, joeg Hij den dood weg en was de overwinning aan het leven.

In Efeze hadden de menschen lang geleefd bij tooverboeken van de heidenen. Uit die boeken hadden zij hun formules van buiten geleerd om in hun godsdienstige samenkomsten op te zeggen. Nu komt de Apostel Paulus in Efeze. Hij doet niets anders dan den Bijbel brengen, het Woord Gods spreken. En wat is het gevolg van dat optreden? Op een zeker dag komen de menschen samen op een marktplein in Efeze. In hun handen dragen ze hun tooverboeken mee. Zij steken een vuurtje aan. En daar gaan de tooverboeken het vuur in, het een na het andere. De heele bibliotheek van heilige boeken gaat lustig in de

vlammen op. Hoe kwam dat? Eenvoudig, omdat Paulus er het Woord Gods gepredikt had. Dat Woord was levend geweest, had overtuiging en nieuwe inzichten gebracht, had de waardeloosheid van die boeken doen gevoelen. Het Woord Gods was in Efeze gekomen en... waar het Woord des Heeren is, daar is heerschappij. 't Leek haast mechanisch, maar 't was in werkelijkheid zedelijk en redelijk wat het Woord Gods deed. Het overtuigde van zonde, gerechtigheid en oordeel.

En dat doet de Bijbel nog altijd.

Overal waar hij geweest is, daar heeft hij heerschappij gehad. Als ge door een stad in Nederland wandelt, om het even welke ge noemen wilt, dan zult u daar altijd een aantal gebouwen aantreffen, die het stadsleven afspiegelen. Het zijn: de banken, de winkels, de fabrieken. Voorts de scholen, de inrichtingen voor onderwijs. Verder de kerken van allerlei gezindten. Nog verder de hospitalen, de huizen van vermaak, bioscopen en schouwburgen.

Het zou te veel plaats vragen als ik wilde uitwerken, wat ik nu maar in 't kort zeggen wil: ik ben er van overtuigd, dat al deze plaatsen den invloed van den Bijbel ondergaan hebben en dat zij er heel anders zouden uitzien, ik bedoel van binnen, in het werk dat zij doen, wanneer niet de machtige invloed van den Bijbel door hen heengegaan was. Misschien zijt ge bereid dat toe te geven van alles, behalve van de laatste categorie die ik noemde: de huizen van vermaak. Laat mij dan juist deze kiezen. Ik kijk naar deze huizen van vermaak, en terwijl ik allerminst beweer dat ze Bijbelsch zijn, handhaaf ik, dat ze bewaard zijn geworden voor algeheele corruptie door de zedelijke gevoelens, die uit den Bijbel zijn geboren. De mate, waarin ze bewaard zijn geworden voor uitspattingen en liederlijkheid, waarin onze jonge menschen zouden kunnen vervallen om dan nog vlugger geruïneerd te worden, is de mate waarin het geweten van ons volk nog trouw is gebleven aan den Bijbel.

Zoo zie ik overal de heerschappij van het Woord des Heeren. Onze eenige taak is: voor die heerschappij plaats te maken. Gelukkig de mannen en de vrouwen des geloofs, die helpen in deze groote onderneming; zij zijn het, die meebouwen aan de nationale grootheid en helpen om ons te bewaren voor ondergang en ruïne.

A. G. Barkey Wolf

EEN OPMERKELIJK TWEETAL

Het is weer de tijd van de najaarsuitgaven, de periode, waarin de Nederlandsche boekenmarkt overstroomd wordt door een veelheid van geschriften, die verwarrend werkt. Sommigen brengen nieuw werk van een auteur, van wien men met spanning een nieuw boek tegemoet zag.

Dat zijn de bevoorrechte uitgaven, die hun weg wel vinden. Die in den regel de voorkeur hebben van uitgever, boekverkooper en lezerskring.

Anderen genieten het voorrecht, temidden van den grooten stroom opgemerkt en ontdekt te worden. Zij zijn op weg best-sellers te heeten en hun schrijvers gaan het volgend jaar tot de eerst genoemde groep behooren.

Het grootste deel echter verzwemt onopgemerkt tusschen de veelheid van uitgaven en vindt een roemloos einde in de absolute vergetelheid.

Het tweetal, waarover in dit artikel gesproken wordt, behoort ongetwijfeld tot de eerste categorie.

Van Randwijk leerden we uit zijn eersten, bijzonder geslaagden en aangrijpenden roman „Burgers in nood” kennen als een knap romancier, maar ook als een zéér gevoelig mensch, begaan met het leed en den nood van zijn medemenschen in crisistijd.

Met eenige spanning zagen we zijn volgenden roman tegemoet, mede om zijn suggestieven titel: „Een zoon begraaft zijn vader.”

*) Naar aanleiding van H. M. van Randwijk „Een zoon begraaft zijn vader” (Uitg.: G. F. Callenbach, Nijkerk) en J. K. van Eerbeek, „de Doeve” (Uitg.: D. A. Daamen, Den Haag.)